

॥ ॥ अथ काशीमाहात्म्यप्रारम्भः ॥ ॥

का० म० श्रीगणेशाय नमः ब्रह्मोवाच० कदाचित्सुप्रसन्नो भूद्देधर्मा महामतिः शिष्याय सुविनीताय वरदा
 १ नमस्विनयन् १ वेदधर्मोवाच० दीपकागच्छ भद्रं ते वरं वरय सुव्रतं त्वया हंतोषितः सम्यक् सेवया
 चानयानघ २ एवमेकाग्रचित्तानां प्रद्वयादृषसे विनाम् मृदः सर्वा मह्यभाग सिद्धयोऽष्टौ भवंति हि
 ३ न देवाः पर्वताग्रेषु न देवो विष्णुसद्मनि देवश्चिदानंदमयो हृदि भावेन दृश्यते ४ यत्र कुत्र दृढा
 भक्तिर्यदायस्य महात्मनः तत्र तत्र महादेव प्रकाशमुपगच्छति ५ अहो तात महाभाग प्रसन्नो हंत
 वानघ येन स्वचित्तकुहरे साधिताः सिद्धयः शुभाः ६ दीपक उवाच० संतोषेण तवाद्याहं कृता
 र्थः स ह्यैर्युतः जातोऽस्मि भगवंच्छुद्धस्त्वसेव कद्वतिश्रुतः ७ किंचिद्विज्ञप्तुं कामो ह माज्ञापयति
 चेद्गुरुः पृच्छामि संदिग्धपदं परमौ श्रयकारणम् ८ गुरु उवाच० पृच्छ दीपक भद्रं ते नावक्तव्यं त्व
 यि क्वचित् यस्य ते गुरुभक्त्यैव देवदेवाः प्रसाधिताः ९ शिष्य उवाच० त्वं साक्षात्तपसंभूतिर्धर्मवे

राम०

१

काम.

५

२

शंभ्रह्मभूयात् ७४ शिष्यउवाच० अन्यत्रयेमृतादैवाज्जीवास्तेषां यदि प्रभो कीकसंप्रपतेदत्र तेषां का
गतिरुच्यते ७५ गुरुवाच० अन्यत्रपतितानां तु जीवानां कीकसं यदि वारणस्यांप्रपतति न रंकं न पत
निते ७६ स्वर्गं दुष्कृतिनः पापा अपि गच्छन्ति नान्यथा अस्थिकेशनखामांसं यदि काश्यां पतेदिह
७७ महापापास्तदा स्वर्गं गतिं साहस्रवत्सरान् पुनः काशीं समासाद्य मुक्ताः स्युः सर्वजंतवः ७८ ॥
शिष्यउवाच० अहो माहात्म्यमनुलंकाश्याः पापाशनेऽश्रुतम् महानुभावाः क्रययः पण्डिताः सुदुबुद्धयः
७९ वसंतिकाशीं न कथं तपसःफलरूपिणीम् याहि भागीरथी तीरे अर्द्धचंद्राकृतिः कृता ८० केशवं
नम हाधुण्याधुष्यदामोक्षदास्यता तच्छ्रोतुमहमिच्छामि विष्णुना शिवसात्कृता ८१ गुरुवाच०
मृणुवत्समहाप्राज्ञ कथां पापापनोदिनीम् यस्याः श्रवणमात्रेण काशिका काशिका भवेत् ८२ बाराह
काले पद्मं तद्दामितवानघ कदाचित् पृथिवीमग्नाप्रलयाब्धौ तलंगता ८३ महर्जनस्तपोलोकः

राम.

५

नृणामिह तत्सुपुण्यं कोटिगुणितं मणिकर्पेयं कमज्जनात् ६१ अन्यत्र ब्राह्मणानां तु कोटिं संभोज्य यत्
 फलम् वाराणस्यां मुदैकेन भोजितेन तदाप्यते ६२ दिनेनैकेन यच्छ्रेयोहेलया लभ्यते त्रयत् वर्षाणां तु
 शतेनापि तद्व्यवनलभ्यते ६३ यः स्तौति स्मरते काशीयः कीर्तयति मानवः तेन तप्तं हुतं जप्तं कृतं ।
 ध्यानमहर्निशम् ६४ महापातकयुक्तोऽपि अद्वाविरहितोऽपि हि काशीप्रवेशादनघः सम्यक् स्थित्वा सु-
 खो भवेत् ६५ अस्मिन् कलियुगे घोरे लोकाः पापानुवर्तिनः भविष्यन्ति महाबुद्धेर्वर्णाश्रमविवर्जिताः
 ७० नान्यत्पश्यामि जंतूनामुक्ता वाराणसीपुरीम् सर्वपापप्रशमनं प्रायश्चित्तं कलौ युगे ७१ कलौ वि-
 श्वेश्वरो देवः कलौ वाराणसीपुरी कलौ भागीरथी गंगादानं कलियुगे महत् ७२ निंदन्ति न कलिं धीरा
 विजीतेन्द्रियमानसाः भगवद्भुजनेरक्ताः सक्ता धर्मे धनुक्षणम् ७३ कलिमलमपहंतुं काशिकाकाश-
 ते सो स्मरहरहरिस्त्यवह्य विश्रामभूमिः न हिविरमिन्नचितो दुःखमाप्नोति किंचिज्जननशतसहस्रैर्दुर्द-

काम- तेगगनेचरम् तदिदं परमं ज्योतिः काशीति प्रथितं श्रुतो ६५ रत्नं सुवर्णं खचितं यथा भवेत् तथा यथा
 द्वां खचिता हि काशिका न काशिका भूमि मयी कदाचित्ततो न मज्जत्यसहत्कृतो यत् ६६ जडेषु सर्वेषु
 यिमज्जमाने धियं चिदानन्दमयी निमज्जति स्वयं निमग्नः कथमुद्धरेत्येतां लोके पिवेदेयि विचार्य मेतत्
 ६७ ऋषय ऊचुः देवदेव जगन्नाथ विश्वनाथ जगन्नाथ वासुदेव महादेव ब्रह्मरूप नमोस्तुते ६८ त
 त्त्वरूपा कथं काशी कथं वा खचिता त्वया भूमौ भुवननाथेन किमर्थं वा पृथक् कृता ६९ विष्णु रुचा च ॥
 कस्मिंश्चित्सु महाकल्पे लोका धर्म परायणाः साधनानि प्रकुर्वन्ति मोक्षार्थं तप आदिभिः १०० तथार्थो
 द्रियवैषम्या मोक्षे विघ्ना भवन्ति हि आगत्य सर्वे विज्ञप्तिः कथमुच्यामहे विभो १०१ नानातीर्थैस्तपोभि
 श्च व्रतैर्दानैर्जपैर्हृषैः कृतैरपि मनःसुद्धिर्दृश्यते न नृणां मिह १०२ मनःसुद्धिं विना देवनमोक्षो धर्म
 दुर्लभः कथमुच्ये महिषयंदुस्तराद्भवसागरात् १०३ न तं धर्मं स्मरूपं विदामो मुक्ताः स्यामो येन पापा

राम-
 ६

वासिभिस्तु जनार्दनः स्तुतः श्रुत्यनुकूलाभिर्वाग्भिः सर्वेश्वरो हरिः ८४ प्रकटो भूम्हा विष्णुर्मुनीनां भा
 वितात्मनाम् उवाच समहा विष्णुः किमर्थं संस्तुतस्त्वं हम् ८५ च दंतु तन्मया पाद्यं कृषयः स्वार्थमुत्त
 मम् ८६ कर्षयजतुः देवदेव जगन्नाथ दीनानाथा श्रया श्रय सर्वज्ञस्य सदा जस्य तवाग्रे मधुसूदन
 ८७ विज्ञाप्य मसि विश्वेश महो मश्रामहं भसि तस्या उद्धरणे यत्नं कुरु ध्वज गदीश्वर ८८ छत्राकारं तु
 विंज्योतिर्जलादूर्ध्वं प्रकाशते निमग्राणां धरण्या तु न निमज्जति तत्कथम् ८९ किमेतच्छ्राव्यं तं ब्रह्म
 वेदांतशत रूपितम् तापत्रयाग्निदग्धानां जीवानां छत्रतां गतम् ९० दर्शनादेव भगवन्कृतार्थास्मजग
 दुग्रे वारंवारं तवाप्यत्र दृष्टिर्लगा जनार्दन ९१ परमाश्चर्यरूपोसि श्राव्येण प्रपश्यसि ९२ विष्णुरुवा
 च ९३ वारंवारं तवाप्यत्र दृष्टिर्लगा जनार्दन ९४ परमाश्चर्यरूपोसि श्राव्येण प्रपश्यसि ९५ विष्णुरुवा
 च ९६ वारंवारं तवाप्यत्र दृष्टिर्लगा जनार्दन ९७ परमाश्चर्यरूपोसि श्राव्येण प्रपश्यसि ९८ विष्णुरुवा
 च ९९ वारंवारं तवाप्यत्र दृष्टिर्लगा जनार्दन १०० परमाश्चर्यरूपोसि श्राव्येण प्रपश्यसि

काम.

७

4

स्तद्यथामतितथैवतत् ११३ अजडत्वात्सावकाशं शैत्राकारतयास्थितम् आनन्दनिविडत्वाच्च लिङ्गा
कृतितथामहत् ११४ जडत्वात्पृथिवीमग्नासप्राणिनगकानना अजडत्वादिदं लिङ्गं च्छाकारमवस्थि
तम् ११५ चैतन्यजडयोरैक्यं कथमेकस्ययोरपि भवेदिति महाभागाजानन्तिकथयन्ति च ११६ त-
स्मात्काशीब्रह्मरूपाजडपृथ्वीरसंगता महर्जनस्तपोलोक वासिभिर्मुनिभिर्मही ११७ जलंप्रविष्टा
दृष्टासाच्छाकारं महद्युति दृष्टं तत्काशिकारूपं निर्मितं नमयापरम् ११८ बदंतिलोकाः सततं काशी।
केशविनिर्मिता निर्माणन्तु जडस्यात्र क्रियते न परात्मनः ११९ उद्धरिष्यामि च महीं चारुं रूपमास्थि
तः तथा पुनः पृथिव्यां हि काशी स्थास्यति मत्प्रिया १२० इत्युक्त्वा ऋषिमुखेभ्यो भगवानादिस्वरः ॥ राम.
उद्धारमहादेवो महीं मग्नां महां भसि १२१ एकीकृता काशिका पुनर्जीवानमोचयत् १२२ यस्यां स्या
वरजद्गमाजडधियः सुज्ञाः सुधर्मान्विताः पापाश्चैव सदा शिवेन मिलिता जीवा भवन्ति ध्रुवम् यागद्गा

राम.

७

इवाव्येः तत्त्वात्मानं जीवजीवंगतासो विद्याबीजं बीजनिर्मूलहेतुम् १०४ नानापाशैः पाशितान्नः सुरेश
 चाहिनस्तांस्त्वेन चान्यत्र मुक्तिः युक्तिं संपवेदशास्त्रानुकूलामूलानूलानप्रयतित्वत्प्रसादात् १०५ विष्णुरु
 वाच० इति श्रुत्वा वचः स्तेषां जनानां पुण्यकर्मणाम् सदाशिवो महादेवो लिंगरूपधरः प्रभुः १०६ मया।
 स्मृतो लोकसुतये प्रादेशपरिमाणतः लिंगरूपधरः प्रांभुर्हृदयादहिरागतः १०७ महतीं वृद्धिमासाद्य पं
 चकोशात्मको भवत् आपातालादा विकुण्ठं व्याप्य चोर्ध्वमवस्थितः १०८ ममेष्टदेवो दयितः परमात्मापि
 नाकधक् कैलासादप्यगाद्देव्या भवान्या सहितः प्रभुः १०९ दृष्ट्वा लिंगं परानंदं ज्योतिरूपं सुनिर्मलम्॥
 दृष्ट्वा मा मुक्तवानु द्रस्त्वया सम्यगि दं कृतम् ११० ज्योतिर्लिंगं प्रकटितं सर्वप्राणि विमुक्तिदम् रुद्रस्य
 वचनं श्रुत्वा मया तत्स्याणुरूपधक् १११ शुद्धसत्त्वात्मकं ज्ञात्वा स्तुतं श्रुतिशतैः पृथक् लिंगकारं।
 कचिद्भाति दण्डाकारं कचित्पुनः ११२ छत्राकारं कचिद्भाति पिंडाकारं त्रिकोणकम् दृश्यते मुनिसंघे

काम भक्तिं कुर्वेति त्यास्मबंचकाः १३१ यत्प्रसादात्प्राप्तुं ति शश्वतं पदमव्ययम् गुरुभक्त्या शिवोदृष्टो गुरु
 भक्त्या जनार्दनः १३२ गुरुभक्त्या महासिद्धिः काशिकादर्शनं गता मया पिसुप्रसन्नेन गुरुणा काशि
 कागुणाः १३३ उपदिष्टा बहुमता सतां न त्वसतां मुने १३४ संतः सेव्याः सन्मुखात्काशिकायाः श्रोत
 व्यास्ते सद्वृणाः सिद्धिरूपाः यस्यां वासः पापनिर्मूलकारी भस्यां मृत्युमोक्षदः प्राणिनां हि १३५ इति
 श्रीब्रह्मवैवर्ते काशीमाहात्म्ये तृतीयभागे द्वितीयोऽध्यायः २ ॥ शिष्य उवाच ॥ काशिकायाः स्व
 रूपं तु श्रुतं वेदादिगोपितम् त्वत्प्रसादो देवदेव शरणागतवत्सल १ ब्रह्मादयस्त्रयो देवा दृष्टा मे त्वत्प्र
 सादतः धर्मस्वरूपमखिलं ज्ञातं त्वत्कृपया महत् २ अविमुक्तस्य माहात्म्यं शृण्वंस्तप्यामिनो गुरो
 विचित्रममृतं ह्येतच्छृण्वताममृतं प्रदम् ३ न हि धर्मादयो लोके प्रयच्छन्ति श्रुताः फलम् अयमेव वरो
 मह्यं भगवन्काशिसत्कथाम् ४ कथयस्व महासिंधो न तप्याम्यमृतं पिवन् ५ गुरु उवाच ॥ दृष्ट्वा का

दिसमस्ततोर्गशरणं यादेवतादेवतं साकाशीममशंकरस्यवसतिः प्रार्थानकैः सहस्रैः १२३ गुरुवाच
 एवंविष्णुर्महाभागप्रार्थितोमुनिभिः पुरा इमां कथां कथितवान्काश्याः संदेहशान्तये १२४ गुरुभक्तो
 विष्णुभक्तः शिवभक्तस्त्वमेवहि यस्यकाशीकथायांतु प्रीतिर्जाताविमुक्तिदा १२५ अन्यत्किंचिद्वर्य
 मां त्वया हंतोपितः शिशो महत्यासेवया प्राज्ञपापमिदुर्लभं शिवम् १२६ काश्यां ये पशुपक्षिको वृत्तर
 वस्ते कामलोभादिभिर्होनाः पापदृष्टादिशुद्धमनसा कुर्वन्ति नो कर्हि चित् मर्त्याः पापविकारकारकम
 नसा कुर्वन्त्यपि स्वादतः पापं पापरातास्तथार्थरहितायां त्येव ते यातनाम् १२७ यत्तुष्पाणां सहस्रेषु पाप
 भीरुः सुदुर्लभः भीरुष्वपि सहस्रेषु दुर्लभः पापवर्जकः १२८ वर्जकेष्वपि धर्मात्मा धर्मात्मसुजितेन्द्रि
 यः एतेष्वपि सुसुख्यः साधनैः परमैर्युतः १२९ साधनैः परमैर्युक्तः समदृक् शान्तमानसः ब्रह्मात्म
 भावं यदाति तत्काश्यां हेलयाप्यते १३० सेवाफलं त्वयैवाशु प्राप्स्य गुरुकृतं महत् नहि पापापुरो

काम.

८

६
दभोगदेति १३ पश्यतातपरमार्चितां पुरीं योगिभिः सुकृतिभिर्मुनीश्वरैः यां निरीक्ष्य पुरुषः पुरस्कृतैः
पातकैः शतमितैर्वियुज्यते १४ पूर्वजन्मशतकोटिसंचितं पापं शिमतुलं विनाशयेत् काशिकाप
रपद्मकाशिकादर्शनश्रवणकीर्तनादिभिः १५ पश्यतात निवसंति साधवो माधवैकशरणाः शि
वाज्ञया मानयंति सुकृतं न पातकं पातका द्वयमुमापत्तेर्भवेत् १६ शरीरसंस्कारकृतो महाजनाव
हिस्तथांतः शिवदर्शनार्थम् असंस्कृतं पश्यति नो हरः स्वयं ह्यसंस्कृतानो भगवंतमीश्वरम् १७ प
श्यंत्पुमावल्लभमीश्वरं पतिं पतिव्रतावनियतांगमानसाः स किं महात्मा व्यभिचारिणां नृणां सुदर्श
नं याति रतिप्रियः सदा १८ लिंगानि तीर्थानि सुमंगलानि दिशं दिशं प्राप्य मुदा वहानि स्थितानि सद्भिः
परिपूजितानि काश्यां न कः प्राप्नुयाद्धर्ममार्यः १९ काशीं महोत्सवं मवाप्स्य महाजनो यं संप्रार्थयत्यखिल
साधनसिद्धिरूपम् विश्वेश्वरं सकललोकगुरुं सदा संप्रदुष्टं शुभाशुभविनाशकरं शिवारव्यम् २० पश्य

राम.

८

तं सांख्यभूमिं सुखाख्यां संसारव्येस्तारकं केशवं च ब्रह्माणं च ब्रह्मघोषैरुपेतं कलां काशीं संत्यजे नमो
 दात्रीम् ॥ ये ये पश्चात् विना भवेयुर्भवापहा काशिका तान् दमेत शिवं शिवां केशवं काशिकां यः स्म
 रन्वसेत्यापभीरुः सदा ॥ बुधैर्न मुद्दिर्विहिता तथा गमैर्न तीर्थमंत्राहुतिदानपावनैः वारणसीं प्राप्य ।
 जितेन्द्रियाणां यथा भवेच्छंकरभक्तिभाजाम् ॥ यन्नाममात्रेण समस्तदोषान्दृष्ट्या सुतोयं कुरुते हि
 जंतुः तां काशिकां काशिताकाशरम्यां को विस्मरेत्सुहृत्पुत्रीशंतचित्तः ॥ ये स्थावराः काशिकायां वसं
 तिते सर्वयोगिष्वपि योगनिष्ठाः सुबुद्धमनो नैव सुखाय यत्र संप्राप्यते तत्सुखं शंतचित्तैः ॥ काशीस्य
 लोको न यमादिभेति न दुःखसंघान्नच गर्भवासात् विभेति चैकान्महतो भयात्परं यन्मानुषं जन्म शि
 वे न हीनम् ॥ न कुर्वन्ति निधापापं विधापुण्यं प्रकुर्वन्ते काशितत्काशिकाशाश्ववसन्ति शिवसद्मनि ॥
 ११ केचिन्महादेव शिवेश शंभो केचिज्जगत्यालकविष्णुमूर्ते केचिन्महापातकनाशनाथ केचिन्महायोग

का. म.

१०

7

नापमानादिविवर्जनैः सदा ह्यन्येषु मानप्रियदानदायकैः वाक्यैः पवित्रैरभिमानवर्जितैः पारखंडनिंदा
 परदारवर्जनैः २६ अन्यैरनेकैः श्रुतिसाधनैर्युक्ताः स्वधर्माप्रतिपालकाश्च वसंतिकाश्याशिववास
 भूमौ युक्ताः परत्रेहचशलभंते २७ येलिंगं विश्वमूर्तेर्भवभयहरणं शोक — शेषं विशेषकम् सेवते च
 तियश्यं त्यथ विमलजलैः पुष्पधूपादिभिश्च स्तोत्रैस्तुत्वागिरिशं बहुविधिनृनैर्भावयंतो दिनेन संपूर्णा
 र्याः कृतार्याः परमसुकृतिनो यांति ते सुदृमीशम् २८ स्थित्वा विमुक्ते शिवदर्शनार्थं कुर्वन्ति कुर्वन्ति बहूनि
 लोकाः कार्पाण्यकार्पाणि भवन्ति तेषां तस्माच्छिवं प्रत्यहमर्चयेदिह २९ स्थित्वा काश्या विश्वनाथं त्वेह
 द्वा सुप्तास्ते ते मोहसंयस्तचित्ताः दृष्टे देवः साधयत्येव सर्वं तस्मात्पश्येद्देवदेवं महेशम् ३० पश्यतां तसुकृ
 तैकसंश्रयं ब्रह्मकाननमिदं परात्परम् तारितैकभुवनं भुवं गतं भूधरा चित्तसुरासुरा चित्तम् ३१ आनन्द
 काननमिति प्रवदन्ति देवा धर्माख्यकाननमिति प्रवदन्ति विप्राः ३२ अर्थार्थकाननमिति प्रवदन्ति लोकाः

राम.

१०

वत्सतरणेतरिततांस्वः स्थितांगमनवर्जितांगतिमूढारुलोहरहितांभवाणैवात्तारिताखिलजनां प्रकाशि
 काम् २१ काश्यायेषां नाम गृहं तिलोकादीजंतेषां जायते मोक्षमार्गे काशीये वै संस्मरंत्यन्यदेशे ता
 नप्यात्माशंकरस्तारयेच्च २२ काश्याये वै शीघ्रमायुर्व्ययेन सिद्धिं प्राप्तास्ते तु तीर्णा भवाधेः क्लेशः कालो
 लोकजात्युक्तधर्मास्तिष्ठेद्युष्टा नाशमायांतिसर्वे २३ वदंति जानंति गृणंत्यभीष्टं पश्यंति पुण्यानि
 च पातकानि तथापि मुह्यन्ति कलावधर्मजैः सौख्यैश्च वर्णाश्रमधर्मवर्जिताः २४ कलौ पूर्वविस्थान
 भवति परा सर्वजगतां यथा सत्ये सम्यक् प्रतिदिनमपारः शुभचयः अतः काश्यां सर्वैर्जितविविधलौ
 तैर्गुरुनतैः प्रवस्तव्यं नित्यं हरिहरकथास्वादनपरैः २५ न काशिकायामजितेन्द्रियाणां सुखाय काशी
 हरबासभूमिः तपोभिरुग्रैर्नियमैर्धर्मैर्जपैर्दानैर्विविक्तासनभक्तियोगैः २६ श्रीभैरवाज्ञाप्रतिपालनै
 श्च वैराग्यसाम्राज्यसुरदैर्विशोकैः शरीरशोधैर्मलमूत्रशेषैर्वाद्यागमाचारगुरुपसृतिभिः २७ मा

का.म.

११

8

तींद्रास्तिष्टत्येवप्राणिमात्रानुकूलाः लोकानांतेसर्वभावैः कृतार्थाधिकृचांचत्यंयत्रकाशोवियोगः ४१ ॥
तदेवजन्मास्तुसुखंसुखाप्तयेयेनात्रवासपरिपाकमोक्षदः येनात्रवासः परलोकदुःखकृतसदुक्तमार्गेनिरा-
तोभवेच्चेत् ४२ पश्यपश्यमृगपक्षिवीरुधांकीटवृक्षकृमिकामजन्मनाम् देहदैहिकविषादवर्जितः प्रीति-
युक्तमनसां सुखं महत् ४३ स्थानेस्थानेसंघशः शांतिताद्याः शब्दब्रह्मब्रह्ममूलंवदंतः वन्यैर्योग्यैर्जीवनंक-
त्ययंतः सन्तः शांताः साधितार्थावसंति ४४ शैवसौरहरिदासविप्रहृच्छ्रुतिभासितमनोभिरततम् स्व-
स्वदेवपरिसेवनार्थिभिः साधितारिवलफलैर्निषेवितम् ४५ स्वभाववैरं परिहृत्य यत्र व्याघ्रादयोपि प्रति-
दृष्टमानसाः तृणचरंतो न च संग्रहेच्छ्वोयत्संग्रहाद्वैरपरः सदा भवेत् ४६ ब्रह्मोवाच० ततोऽप्यग्रे दृष्ट्वा सद-
यहृदयान् शंकरपरान् सुवर्णान्काशोस्थान्परमसुहृदः स्थावरचरान् क्वचिच्छाकाहारान्क्वचिदपि च-
धात्रीफलचरान् क्वचिद्विलैः पत्रैः कृतशमदमांश्चूतमदनान् ४७ सदृष्ट्वा सौभाग्यं मदनरिषु पुर्याः

राम.

११

कामाग्रेकाननमितिप्रतिष्ठतकामाः ३४ विश्रांतिंप्राप्ययत्रब्रजतिपरसुखंमूलविश्रांतिरूपंविश्रांताः
 साधवोयेभ्यमधनखचिताव्यगतांसंत्यजंति वैय्यग्रस्तचिताविषयवनमिवाज्ञापसम्पक्वप्रवृत्ताः प्राख्या
 न्नाधिरूपाअमृतमिवखलाःशौचकार्याणिकुर्युः ३५ यथाकथंचिन्मरणंशुभात्मनांशुभंतथापापकृतांसु
 दुःखम् अतःकलावप्यधमैस्तथोत्तमैर्धर्मैःसदासेव्यउदारबुद्धिभिः ३६ यत्रप्रविष्टाद्विषदश्चतुष्पदःस
 रीरुपास्याचरजंगमाःपरे सर्वेन्द्रियैःसर्वसुखानिभुंजतेनभुंजतेतेसुखदुःखमात्मनः ३७ केचिद्देवाःकेपि
 शुद्धासु नींद्रादेवर्षीणांयेपिभक्ताभवंति ब्रह्मानंदेकाननेसंवसंतपक्षिव्याजाःसन्मृगाश्चापिचान्ये ३८ ॥
 विधिनिषेधपरमनुजाःसदाविधिनिषेधकृतःसुखवर्जिताः विधिनिषेधभियामृगपक्षिणोनखलुकर्मधि
 यांसुखभूरियम् ३९ हरिरपिसुखकारीकाशिकायांसुखार्थीविविध करणहीनोहीनशुद्धस्वरूपः सुवस
 निभुपयातोबासिताशेषपुण्यःकथमितरजनोत्रव्याप्यतात्मासुखीस्यात् ४० काश्यामृतास्निग्धरूपादि

काम- रवलिखितं माधवैकनिलयं महार्चनम् सर्वजीव रमणं रमाप्रियं प्रीतिरत्र सुकृतैः पराभवेत् ५५
 १२ महालक्ष्मीह्येषा प्रतिदिवसमारध्य नृहरिं प्रसन्ने देवेशे वरयति रतिमोक्षगहने ऋषीणां देवानां नरतु
 रगकोटांत भविनां सुखं विश्रान्तानां तदिह वरमानन्दगहनम् ५६ ब्रह्मोवाच० दृष्ट्वा विमुक्तेष्वरमादिदे
 वम् आनन्दमानन्दवनं तथान्यत् तत्र त्वजीवानुसुरवसारपुष्टान् शिवान् निजानन्दसमाधिजुष्टान् ५७ ॥
 उवाच शिष्यः परमादरेण सदीपकः काशियुयोः प्रदेशात् प्रपश्यमानः सुचिरं महात्मना गुरुं प्रणम्याथ
 ९ महानुभावः ५८ दीपक उवाच० स्वामिन् प्रसीद परमं परमार्थयुक्तं काश्याः पुनर्वद वदान्य मनोभिरामम्
 तत्तिर्नमो भवति काशिनिवासि जंतून् दृष्ट्वा महाफलयुतान् शिवभक्तियुक्तान् ५९ यो ददाति सुकृतैक एव
 साधनं याकरोति सुरिवं सुसेविता या हरत्यघचयं पुरा कृतं या विमुक्तिमसुरासुरचिता ६० तत्र तत्र स
 गुरुर्गिरायतिर्मानदः परमशिष्यवत्सलः लिंगतीर्थशिवविष्णुकाननान्यप्यदर्शयदशो महा मुनिः ६१

प्रकथयन् मदीयाग्रेविप्रस्थितिद्वयपरः शासितपरः यथादेवोदेव्याः पुरत इह सर्वकथितवांस्तथाशि
 ष्यस्याग्रेकथयति गुणानोरवयुरुः ४८ या निर्दृष्टिं वितनुते जितमानसानां योद्देगदाविविधपापराता
 त्मनां च या विष्णुलोकशिवलोकपरापरेयं सातापपापशमनी शुभसेविता स्यात् ४९ ततः प्रदेशांतर
 माससादसरोवरैर्मण्डितमप्रमेयम् कैलासवैकुण्ठसुरालयाधिकं धिगस्तुतान्येन चरंति तत्र ह ५० हं
 साञ्चकोरश्चटकावकाः शुक्ालूकाः समूका इव शुक्लवादे नादैः सदानंदमयैः सनातनं निरूपयंतः
 सुरुतैः सदाशिवम् ५१ शिवानुकम्पायदिनाश्रिता स्यादभूषणं दूषणजन्मभाजाम् सुजन्मभाजाम्
 पिदूषणं तन्नानाविवादैः कलहप्रियाणाम् ५२ मंदारसंतानकपारिजातकल्पद्रुमारव्यान्हुरिचंदनं च
 पश्यन्विचित्रानुबहून्सनातनान्मोहादिसिद्धिप्रदपुष्पयान् ५३ यजनि यज्ञैः प्रतपंति तापैः कुर्वं
 ति दानानि बहूनि सुव्रताः शोचंति गत्वा दिवमुत्पतंतः शोकापहं सौख्यकरं तदेतत् ५४ माधवीमधु

का.म

१३

20

धार्मिकैर्जनैः ६६ गुरुवाच० येकाश्यानिवसन्ति शंकरपराविष्णोःसमा राधकास्तेषां पापचयोपियाति
विलयं मुक्तिं लभन्तेपि च येकाश्याभवनाशिनीं भगवतीं श्रीमद्भवानीं जनाः सेवन्ते सततं सुपूजनपराः का
मादिभिस्ते स्थिराः ७० सर्वेषां विघ्नहर्तृणामपि सर्वेश्वरेश्वरी अतोभवान्यधीनं हि क्षेत्रं पूज्योत्तमः परा ७१
येकाश्यां भजन्ति तं हृदि गणपं सर्वघं विघ्नापहं तेषां हृदि समस्तशास्त्रविहितान् भोगान् प्रयच्छत्यसौ येना
नाविधभोदकैः सुमधुरैर्विधानुपूज्यादरात्सुत्वाभोदकदास्त एव सुखिनः काश्यामवश्यं जनाः ७२ हृदि रा
जः प्रियः पुत्रो भवान्याः शंकरस्य च तस्य पूजनमात्रेण त्रयोपिवरदाः सदा ७३ गणेशः सर्वदेवानामादौ पूज्यः
सदैव हि सर्वैरपि महाविघ्ननाशको न्यत्र किं त्विह ७४ ये कालराजं कलिकालभीषणं ह्याराधयन्तो वटकाज्य
भक्तैः भजन्ति काश्यामयवर्गहेतोस्त एव काश्यामयवर्गभाजः ७५ आराधितः कालराजो महेशः पापानि स
र्वाणि विनाशयत्यलम् मनसुः शुद्धं प्रकरोति येन भजत्यजस्वं शिवमीशितारम् ७६ ये दंडपाणिं द्विजभोज

राम०

१३

ओ न दृष्टि मनसां सुरवावहां काशिकां परिकल्प्य पूज्य च तस्य भक्तिरुदिता महामतेः काशिका विषयिणी वि
 मुक्तिदा ६२ शिष्य उवाच ० वशीकरण विद्येयमात्मसाद्धार्मिकं जनम् करोति ब्रह्मसुखदा प्रयच्छत्यमृतं
 महत् ६३ दर्शितेयं भगवता गुरुणा गुरुणामम गंगातीरगता काशी दृष्टा दृष्टफलप्रदा ६४ गुरोस्त्वतः किं
 चित्परम परमं चेतनजडं न देवस्तीर्थवानच निगमशास्त्रादिपठनम् त्वयानित्यं ज्योतिः परमसुखदं वेद
 पठितम् कृपा मूर्ते सिद्धं प्रकटितमिदं शंभुसदनम् ६५ अवश्य पूज्यं वद देवद्वंदं दृष्ट्वा मिनिर्विघ्नं निवा
 सकामः सर्वापराधान्परित्यज्य भक्तं रक्षंति काश्यामधिकारिणो ये ६६ गुरुपदिष्टं न करोति यस्तु शिष्यः
 कथं तस्य शुभमिति स्यात् विदेहवत्पश्यति सर्वदंगुरुं स सर्वसिद्धिं समवाप्नुयात्कृती ६७ पापान्निवार
 यति धर्मपदे युनक्ति सिद्धिं प्रयच्छति ततः परमस्ति किं तत् सद्ब्रह्म दर्शयति पदं परमं विद्वन्वन् यस्तीक्ष्णतां
 च गजतः कथयेत् कृपालुः ६८ वेदैः पुराणैः स्मृतिभिः सुखं समुपदिश्यते तत्सुखं गुरुवक्त्राद्भिभूयते ॥

काम.

१४

११

मंगलपूर्णमूर्तिर्भूतः स एव भगवांश्छिन्नशान्तमूर्तिः तेषां पण्यं शिष्यपदं ह्यपरं प्रियं स सुद्वानि सुदुःखरूपं प
दं भजन्ते ८४ वेदैः पुराणैः स्मृतिभिः सुखं समुपदिश्यते चतुर्विधं तत्सुखं काशिकासंप्रयच्छति ८५ ती
र्थान्तराणि सुखदानि भवंत्यवश्यं काशीसुखादिसकलं प्रविनाश्य तद्धि किंचित्स्यच्छतितुयेन सतीर्थं वा
सीजानाति नैव बहिरर्थं निरर्थं हेतुम् ८६ शिष्य उवाच ॥ कृतार्थोऽस्मि कृतार्थोऽस्मि कृतार्थोऽस्मि जगद्गुरो ॥
त्वत्प्रसादान्मया काशीरहस्यं श्रुतमद्भुतम् ८७ नैदिकं ब्रह्मचर्यं धर्मस्य परियालने बुद्धिर्मम दृढाभूया
त्तवानुग्रहतो गुरो ८८ गुरु उवाच ॥ कथं त्वमुपकुर्वाणः पूर्वनाद्य तथा भवान् स्वात्वादारं गृहं कृत्वा ह्याश्र
मं ब्रज सुव्रत ८९ शिष्य उवाच ॥ गुरुसेवां काशिकेवां चिन्तायुक्तान् कुर्वते चिन्ताचक्रं गृहं हित्वा सुखं स्यास्ये
विमुक्तिदे ९० गुरु उवाच ॥ धन्योऽस्य वश्यं धर्मात्मा गुरुभक्तो महामतिः तिष्ठ काश्यां भज शिवौ गंगां स्नाहि ह
रिं स्मर ९१ ब्रह्मोवाच ॥ दूयुक्तो गुरुणा शिष्यो दीपकः कुलदीपकः गुरुसेवा पूर्वकं च स सर्वं समकल्पयत् ९२

राम.

१४

नाद्यैर्भजंतिकाश्यां सुखवासहेतोः तेविघ्नपूगान्परिहृत्य दूरदारात्यदंशाश्च तमाप्नुवंति ७७ दण्डपाणिभव
 नं सुखावहं संभ्रमोद्भूतमविकारनाशकम् भक्ष्यभोज्यसुखमोक्षदं यत्तस्मिन् दिना भवति चाकुलाकुलः ७८ लो
 लार्कादिरवीनवौ सुमधुरैर्दुग्धादिभिस्तु द्विजानां राध्याश्च मवासिनोऽपि सततं भावैर्भजन्ते जनाः तेषां शोक
 रुजादिदोषनिवहान्दूरीकरोत्यकटुकं सर्वेषामभिवाञ्छितं च विदधत्या राधितो भास्करः ७९ काश्यां ये स
 र्वभक्ताः शयदमसहिताः शंकरराधकास्ते विष्णुं ब्रह्माणमग्निं विविधसुरगणां स्तेर्वयन्तीति नूनम् आत्मा
 यं स्यावराणां श्रुतिशतपठितो जंगमानां तथात्मा शीघ्रं काश्यामवश्यं फलति वृषफलं धर्मकामादिषु हृदय
 ये ये देवाः प्रार्थिताः प्राणिनां हि सिद्धिं दद्युः प्रार्थिता मन्यतीर्थे तेषां भक्ताः प्राप्नुवंत्येव सिद्धिमेकां काश्यामनुदे
 वाभ्यदेवाः ८० किं वर्णितेन बहुधा काश्यां ये वासिनः कृशाः तेऽपि स्थूलतराः प्रोक्ता यतो व्यापकमूर्तयः ८१
 काशीस्थजंतुजातस्य सेवकः शिवसेवकः काशीवासि विरोधेन विरोधो हि भवे भवे ८२ काशीकथाश्रवण

का.म.

१८

१२

मैश्वरं प्रीणयन्नाप्ततत्त्वः वसत्यवश्यं शिवनामतत्परः पापार्तिदुःखाधिविवर्जितः कृत्तौ ७१ एवं स्वधर्मनि
रतो ह्यग्निशर्मो शिवार्चकः प्रापवागणसीशुद्धः शुद्धिस्तसाधुसंमतः ७२ प्राणोक्कमणकालेतुभवान्यातु
भवः स्वयं व्याचरेत्तारकं ब्रह्मस्थितिं तस्य सुवर्णयन् ७३ श्रीईश्वरवाच० अहो निश्चयवान्विप्रः का
श्यासद्भिः समाहृतः प्रापमां परमात्मानं शास्त्रदृग्लौत्यवर्जितः ७४ एवं मेव महाभागाममक्षेत्रनिवासि
नः अग्निशर्मो यथा प्राप्नोति परमं वदम् ७५ रागद्वेषविवर्जिता दृढधियो धर्मेषु पापेषु पि ग्राह्या
ग्राह्या विचारतः सुमनसः सिद्धिं परं यांति ते ये तु प्राप्य मनुष्यदेहममृतं निष्कास्य ह्यालाहलं संपूर्यान् परत्र
यांति विषमांतां भैरवीं यातनाम् ७६ अतएव वसेत्काश्यायावज्जीवं जितेन्द्रियः यथाग्निशर्मणा प्राप्तं मं
सुब्रह्मसनातनम् ७७ वेदधर्मो वाच० इत्युक्त्वा भगवांश्च भुरानंदगहने चरन् देवैः संदर्शयामास सौ
भाग्यं काशीवासिनाम् ७८ दीपकवाच० भगवन् श्रोतुमिच्छामि सोमशर्मकथां पुनः यथा तत्प्रात

राम.

१८

यतीरमात्माजनादेनः ६१ सोमशर्मोवाच० मयारेवातदेभ्रातस्तप्तव्यंतपउत्तमं मोक्षादिसिद्धयोगेनप्राप्य
 तेविजितेन्द्रियैः ६२ रागद्वेषविहीनानांचिंताचांचल्यवर्जिनां सर्वत्रकाशीविज्ञेयाब्रह्मज्ञानरतात्मनाम्
 ६३ अग्निशर्मोवाच० मार्कण्डेयपुरवाञ्छुत्वारहस्यंकाशिसंश्रयं तथापिस्त्ववलेनत्वंमोक्षंसाधितुमु
 द्यातः ६४ गंतव्याकाशिकानौकामज्जतांपारदायिनी मयाधर्मीसमर्थेनवीतरागेणधार्मिक ६५ नका
 शीसदृशीमातागर्भवासप्रदायिनी गर्भवासादिदुःखानिपापानिचमहांत्यपि ६६ क्षालयत्येवनिर्दिष्टा
 दुष्टानामपिसेविता कलिकालस्त्वयंतीक्ष्णःकृतयःकृपरात्मदृक् ६७ काश्येवशरणंमुदाश्रुद्धिदाभ
 लिनानृणाम् इत्युक्त्वाभ्रातरंविद्वानग्निशर्मामहामतिः ६८ जगामकाशीधर्मादिसाधनैःपूर्णविग्र
 हां काश्यामागत्यधर्मेशंनत्वाधर्मपरोवशी ६९ सधर्मविद्धर्मपरोमहात्मासुमानदोमानविवर्जितस्त्व
 यंशृण्वन्कथाःश्रावयन्काशिकायाःकुर्वन्कथाःकाशिकायाःसमाप ७० बबोमनःकायगुणैःपरेशंध

काम

१६

73

दर्शना ८६ जपःफलंमयाप्राप्तंयस्यसर्ववशंजगत् भोगान्भुक्त्वाततश्चांतेयास्यामिपरमांगतिम् ८७ अ
थकालउपाहृतेकालधर्ममुपेयिवान् स्मरन्नानाविधान्भोगान्यंचत्वंप्रापतापसः ८८ जातोम्लेच्छमही
पालःसिंधुतीरेतिलोलुपः पुनर्यथेष्टाचरणान्नरकेविनिपातितः ८९ अतएवतयोर्भ्रात्रोर्विरुद्धमतिर
दितः श्रुत्वात्वयाकाशिसिन्धुचारयवलावलम् ९० यःस्वात्मनिसमारेण्यवर्ततेकामकारतः कर्तृत्वं
समहापापोवर्ततेसोमशर्मवत् ९१ सोमशर्मोमहाभागस्तपस्वीकुलशीलयुक् तपसासिद्धिमासाद्यसि
द्धाभोगान्समाप्यच ९२ भोगैर्विषयतादात्म्यं तादात्म्यानरकंपुनः अतःकलौतपोविद्यायज्ञदानादिका
क्रियाः ९३ सांगमवंतिनृताःकुशलैरपिदेहिभिः तस्मात्काश्येवहिकलौसुकृतापूर्तिकारिणी ९४ ॥
आत्मासंभावितोयस्मात्तस्मात्सनरकंगतः नरकेपच्यमानस्यभ्रातुःस्मरणमागतम् ९५ मद्राताकाशिका
यांपस्तिष्ठत्येवविरक्तिभाक् सधन्यायेनतपसापरलोकःसुसाधितः ९६ इतिस्मरन्नेवससोमशर्मोशान्तः

राम

१६

यः प्राप्य गतिं तां कथय प्रभो ७८ गुरुत्वाच्च० सोमशर्मा विप्रवर्यश्च चारविपुलंतपः अद्रिकूटेषु ती
 र्थेषु तथा क्षेत्रेषु चात्मवान् ७९ शाकहारत्फलाहारो वायुभक्षोजलाशनः जितेन्द्रियमनोबुद्धिर्विजिता
 त्मा स चात्मवान् ८० बहुप्रकारं महंतो सिद्धिं प्रापयदृच्छया दूरदर्शनदूरस्थप्रवणंदूरगामिता ८१ ॥
 अन्याश्च सिद्धयः प्रापतत्परः समजायत मानयंतियतो लोको मुनयो देवतागणाः ८२ सोमशर्माण
 मत्युग्रसाधनं गर्वगर्वितम् कंचिच्छपतिविश्वस्तमनुगृण्हातिकंचन ८३ कंचिद्द्विद्रं कुरुते धनिनं
 कंचिदेवतु पुत्रपौत्रादिसंपन्नं करोति कमपि स्फुटम् ८४ निगृण्हात्यनुगृण्हाति लोकान् लोकैश्च सेवि
 तः गर्वपर्वतमारूढो न पश्यति पुरःसतः ८५ नानाविषयसंहारः संपन्नस्त्रीभिरन्वितः दिवानिशं वि
 स्मृतात्मा गतिं स्तायससत्तमः ८६ भक्षभोज्यपरो नित्यं भोगसौभाग्यगर्वितः जातो न मानयत्येव पितृ
 न्देवान् गुरुन्पि ॥ ८७ कदाचिद्भ्रातरं काश्यां स्थितं दीनधिया स्मरन् नाशितं जन्ममद्भ्रात्रा दीनेन नित्य

का. म.

२२

24

न जानाम्यहमप्याशुसूक्ष्मं पुण्यं विचारयन् आनीयतां सोमशर्मा ममाग्रे सत्वरं भटाः ११० इत्युक्ता यमदत्ता
 स्तेयमेनयातना गृहात् आनित्युब्रीह्यं गंशीघ्रं काशीकाशीति जापकम् १११ अभिमाननिधे विप्रकिं स्मरे ।
 स्य नमद्गृहे वदते यातना वक्ष्यं समाप्तिं कथमागताः ११२ सोमशर्मो वाच । ताड्यमानो ह्यमनिशं यातना सुवि
 चित्रधा स्मृतवान् भ्रातरं स्वीयमग्निशर्माणमस्मिभो ११३ तेनोक्तं पूर्वमेवाशुकाशीमागच्छ्याम्यहम् ॥
 मया पापात्मना काशीनिदिता हं कृतात्मना ११४ स्वसामर्थ्यं प्रकटितं तथा वस्तु स्वरूपया अभिमानकृतैर्ध
 र्मैस्तपोभिस्तीर्थसुब्रतैः ११५ स्लेच्छत्वं प्रापयित्वा दौ नरके विनिपातितः न पापं ब्रह्म हत्यास्यान्तपापंगो वधः
 स्मृतः ११६ देहाभिमानपापस्य कलां नार्हति षोडशी नाश्वमेधः परं पुण्यं तुलादानादिसंभवम् ११७ गोस
 हस्वादिजनितं यथा हंकारवर्जनात् अहंतमस्वी पुण्यात्मा जितेन्द्रियगणस्त्वहम् ११८ अहं धीरे ब्रती शान्त
 साधयिष्ये परं यदं मनस्यभिमतं कृत्वा त्यक्त्वा भ्रातरमात्मनः ११९ स्थितोऽसत्संगतिरत्नः प्राप्ताश्चोपाहियात्

राम.

२०

सुखं प्राप मनोनुकूलम् विचारयामास किमेतदद्भुतं कस्य प्रभावात्सुखमुत्पितं त्विह १०० अहो मया ।
 त्मापरित्यापितो दृष्ट्या तपोभिरुग्रैर्नियमैर्यमैश्च न भ्रातुराज्ञासुकृतादुरात्मना महाभिमानात्पतता तमो धम्
 १०१ महासिद्धिप्रदां काशीं न सेवते दुरात्मनः महातपोभिरुग्रैश्च साधयामो वदंति ये १०२ साभिमानाः य
 तं तं धं यथा हंते पिमानवाः न तपो न जपः शौचं तीर्थदानं ब्रजतादयः ३ नाशयंति महाज्वालामभिमानानलै
 र्युताः अहो लोकाः काशिकाया महात्म्यं न विदुः परम् १०४ अज्ञातेनापि येनाशुमोचितोऽस्म्यभिमानतः ॥
 ज्ञात्वा काश्यां श्रद्धया येव संति तेषां पुण्यं वेति नो कश्चिद्वन्न नानातापैस्तप्यमानैः सुभीमैर्यन्माहं मोचितो
 गर्वराशिः १०५ काशीं काशीति काशीति बहुधा संस्मरन्निजः न पश्यति हि नरकान् चर्तमानास्वयंकृतान्
 १०६ गुरुवाच ० यमदूतैस्तदाश्चर्यं दृष्ट्वा विज्ञापितो यमः प्राप्यमानोऽप्ययं विप्रो नशास्तिं परिपश्यति १०७
 प्राकंदरहितो जातः प्रसन्नवदनः सुखी केन पुण्यविशेषेण मध्यमाश्चर्यकारिणा १०८ धर्मराज उवाच ०

काम.

२९

75

लंशौवंदयानथा ४ कालेनवलिनाविप्रनश्यत्यायुर्वलंस्मृतिः ५ वित्तंगुणाचारकुलादिहेतुन्यायव्यव
स्थासुबलंप्रयुजते दाम्पत्यमेवात्ररुचिकरोतिपूज्याश्चपारखंडिनएवसर्वे ६ यज्ञोपवीतं द्विजहेतुरेव
लिंगं हि वर्णाश्रमकारणं स्यात् अनाढ्य एवात्र कलावसाधुराढ्यस्तु साधुः कृतदंभ एव ७ अभ्यंगमे
वात्र परं स्पर्शं सदा ह्यलं कृतिः श्मश्रुकर्मोति सौख्यं तीर्थप्रदेशे वसन्तानृणां न हि श्रद्धा स्वतीर्थेषु कदाचि
दत्र ८ देशान्तरं कामदं वर्णयंति गत्वा च तत्राप्यपराधयुक्ताः कलौ कलुषचित्तानां पुरुषार्थः परो हि सः
९ यथा कथंचित्पुरुषः कुटुम्बभरणोद्यतः सत्यवादी जनैर्धृष्टः प्रोच्यते पापवानपि १० कलौ धर्मः सु
विरलो यशोर्थे यत्र तिष्ठति राजानो निघृणालुब्धाः परदारधनारताः ११ न ब्राह्मणा वेदवेदार्थनिष्ठाः
प्रतिग्रहार्थं श्रुतिधर्मयुक्ताः विक्रीय कन्याश्च सुतान् परस्परं कुलाद्युपेक्ष्यैव विवाहकारिणः १२ बदंति
धर्मेन तु धर्मनिष्ठाः निदंति पापं खलु पापकारिणः देवान्गुरुन्यित्यज्ञादिसर्वान् प्रपंचयन्ते धनलो लुपा

राम.

२९

नाः १२० धर्मराज उवाच० गत्वा काशीं मुक्तिदात्रीं भजस्वां वायुतं शिवं स्वाहिभागीरशीं रम्यां संप्राप्नुहि प-
रं पदम् १२१ गुरु उवाच० धर्मराजा ज्ञया जाता विप्रः कोलापुरे शुभे तारुण्यं प्राप्य सर्वात्मागतो वाराणसी
पुरीम् १२२ सुशर्मणः सुतः सोय सर्वात्मा शिवभक्तिमान् धर्मे श्वरप्रसादेन प्राप्तः काशीं विमुक्तिदाम् ॥
१२३ अहंकारादिदोषाणां नाशकर्त्री नृणामिह धर्मज्ञः कोनसेवेत कृतज्ञः साधुसत्कृतः १२४ सोमश-
र्मकथां दिव्यां सुखमोक्षफलप्रदाम् श्रुत्वा विमुच्यते जंतुरहंकारादिवंधनात् १२५ ॥ इति श्री ब्रह्मवैव-
र्ते काशीमाहात्म्ये चतुर्थोऽध्यायः ॥ गुरु उवाच ॥ संध्या संध्यांतयो स्नातकलौ धर्मो हि दृश्यते मध्ये
क्रमस्त्रयं याति दीनैर्विषयिभिर्हृतः १ दीपक उवाच० संध्यायां पूर्वसंस्कारादिद्यते हि द्वयः क्वचित्
संध्यांते तु कलौ कुत्र धर्मः स्यात्पतिसदुरो १ गुरु उवाच० जनार्दनः कल्किरूपो वतरिष्यति दीपक ॥
तेन प्रवर्तितो धर्मः संध्यांते संभविष्यति ॥ कलेशु प्रथमे पादे धर्मो भवति कश्चन ततश्चानुदिनं धर्मः स

कामः

२२

२१ तदामायानृतंदंभोनिद्राहिंसाविषादनं शोकोमोहोभयंदैन्यं लोकानां प्रचुरं भवेत् २२ सुद्राः सुद्राः
सुखप्रदाः कलियुगे मर्त्या महाभोजनाः सुद्रा प्राणधनादिषोषणपराः कामाधिकाः क्रोधिनः लोभावि
ष्टमनोजुषः परदयाहीनाः सदा वंचका रणद्वेषपराः परपरविचारद्वैः सदा चोद्विद्धताः २३ वितैर्हीनाः
स्वैरवृत्तिप्रसंगाः स्वैरिण्यश्चस्त्रीषु याश्चेष्टवर्णाः दस्यूक्ताष्टालोकसंधाः सपापवेदाः क्षीणा ब्राह्मणाः
सेवकास्ते २४ कलौ न विप्राः समयस्थिताः क्वचिन्तयाः प्रजाभक्षणवित्तलोलुपाः व्रतादिहीनावटवो
विशुद्धा गृहस्थरूपाः खलु तत्करामताः २५ वनेन वा सो वनवासिनां हि धनार्थिनः प्रव्रजिताः कलौ यु
गे द्रुत्वाः स्त्रियो विपुलं भक्षयन्ति बालाः सुधातीवटवः कदर्याः २६ देवचांसि जितानि बद्धंति चांगनाचौ
र्या दिवी भक्षन्ति षट्कर्त्र्यः २७ पारवंडप्रभवा विप्राः क्षत्रिया वणिजो मताः वणिजः कूटकर्तारः सम्यहः
पापहेतवः २८ पातित्यक्ष्यन्ति निर्द्रव्यं भृत्या प्रप्य खिलोत्तमम् भृत्यं विपन्नं पतयः कौलैर्गां चापयस्विनीं

रामः

२२

द्विजाः १३ क्षत्रियाः परमदुर्लभाः कलौ धर्मशास्त्रगुरुदेवपूजकाः १४ आहारमैशुनरताः परमादरे
 ण ब्रह्मस्वसंग्रहपराः परवादभूयः नप्राणिरक्षणापराः परमादरे ण कुर्वन्ति धर्महननं द्विणार्थमेव १५
 वैश्वान्वचनपरावणिजो नपाद्याधर्मादिकार्यकरणे परमात्मनिष्ठाः आहारमैशुनधनानि सदादरे ण र
 संति शास्त्रविमुखाः पलमद्यभक्षाः १६ वैश्याः कलौ नहि भवन्ति कुलादियुक्ता ये वा भवन्ति न हितेषु
 दृषः कदाचित् सूत्रादित्तयद्मे द्विजदेव निंद्या विप्रद्विषः परमदारुणबुद्धयश्च १७ सूत्रास्त्वनं स्वत्य
 मेव दत्त्वा विप्रेभ्य एव हि कारयिष्यन्ति महतीं सेवां सेवाविवर्जिताः १८ अन्नादिभिर्ये बहन्ति तु ये मनुष्या
 वैश्या भवन्ति रत्नलुये व्यवहारदुष्टाः शिष्टास्त एव धनिनस्तु यतः सुपूज्या लोके धनं सुखकरं ननु तेषु काले
 १९ सूत्राविमुद्धानहि तेषु काले द्विजादिवेषाः श्रुति तत्पराश्च शास्त्रार्थवादैर्जनवंचकाश्च कलौ भवि
 ष्यन्ति निरंकुशास्ते २० कलौ दुष्टादुराचारा निर्दयाः शुक्लवैरिणः दुर्भगाभूरितर्षाश्च सर्वे वर्णास्तथाश्रमाः

का० म०

२३

१७

हिणः काश्यसंमताः ३६ शिष्य उवाच० गुरोश्चुत्वा कलेर्धर्मान्सत्यमेव दिने दिने सर्वग्रासे समुत्पन्नेन शास्त्रं
न गुरुः शिवः ४० स्मरणीयानि लोकस्य गनस्तस्य मूढचेतसः त्वं न श्रुः परं पुण्यं येन पश्यामहे वयम्
४१ प्रकाशय परं ज्ञानमज्ञानधातनाशनं ४२ गुरु उवाच० कलौ न वर्णाश्रमधर्मतत्पराः सच्छास्त्रस
त्संगविवर्जितास्तथा अतो महापापमये हलाहले कलौ शरण्या किल काशिकैव ४३ यथा पराभूय जनाः
शरण्यं गच्छन्ति शीघ्रं परमार्तियुक्ताः तथाति शीघ्रं शरणप्रदं नृणां काशी प्रगच्छेच्छिवराजधानीम् ४४
मनुष्यदेहे सुरदेवपूजिते सुकर्मभूमौ विविधार्तिनाशने स्थितो हि जीवः समुपेक्षणीयो भवेन्न बाल्यादि
षु वै कदाचित् ४५ सम्पृक्तं लालनपालनादियदस्य देहस्य नरैः कृतं तैः तदोपकारः स्थिरतामुपैति दे
हे त्वज्जीर्णेन हि काशिका स्यात् ४६ कलौ न विप्राः न हि बाहुजाः क्वचिद्भजन्ति काशीं न शिवौ हरिं वृषं वै
श्यादयो ये धनधान्यगेहदेहप्रियाः या परतानभक्ताः ४७ शृण्वन्तु लोकाः परमार्तियुक्ता रहस्यमंत्रं परमा

राम०

२३

२८ पितृपक्षं परित्यज्य भार्यापक्षं भजंति हि गुरुवाक्यं न कुर्वन्ति स्त्रीणां दास्य परानराः ३० शूद्रां प्र
 तिग्रहं परनिर्णयज्ञास्तपस्विनः नानावैषैर्वचयन्तो लोकान्वाक्यादवैः शनैः ३१ प्रायश्चित्तं करिष्यं
 ति पापं कृत्वा पि नो जनाः धर्मवक्ष्यन्त्यधर्मज्ञा अधिरुह्योत्तमासनम् ३२ स्वमानार्थं यत्न परमह
 सुद्विजसाधुषु प्रजाः कलौ पापशीलाः प्रतोदुःखसमन्विताः ३३ नित्यमुद्विग्नमनसो दुर्भिक्षकरक
 शिताः निरन्नेभूतलेमं सुग्राधिदस्युभयादिताः ३४ वासोन्नपानशयनव्यवायस्नानभूषणैः ही
 ना पिशाचसंदर्शा भविष्यन्ति कलौ युगे ३५ काकिण्यर्थे जीवनं संत्यजंति स्नेहं हित्वा बंधुभिस्त्याज्यमा
 नाः रागद्वेषाक्रान्ता देहाः पतन्ति कूपे भक्ष्यं भक्षयन्तो म्रियन्ते ३६ पितरं मातरं चैव न सेवन्ते कदाचन पु
 त्रादारपराधीना मैथुनादि प्रियाः सदा ३७ कलौ कृतघ्नाः पाखण्डा उपकारविहिंसकाः उपकारे पितृ
 पणाः प्रतीकारविवर्जिताः ३८ उपकारे महति च स्वल्पोपकृतिवर्जिताः निर्लज्जा विष्णुशिवयोर्द्रो

का० म०

२४

28

वामदेव उवाच० महासेन महाराज कलिदोषो यमद्रुतः येन त्वंकुलवीर्यादिसंपन्नः पापमीहसे ५६ न च
धैर्येन च कुलेन च धर्मो यशो भगम् कलिः प्रवर्तयेत्कापि विपरीतकरः सदा ६० प्रविष्टो भारते खंडेन स्यात्तव्यं
तदानभिः स्यात्तव्यमेव चेत्काश्या यत्नतो धर्मवर्तिभिः ६१ अन्यायवर्तिनां काशीकलेरपि सुदुःसहा त्वं
काश्यापातकरुचिलौकविध्वंसकः शठः ६२ कथं न ते पराभूतिर्देवब्राह्मणनिन्दक अद्यापि त्यजद्वैरा
त्म्यं भजसौशील्यमादरात् ६३ जयो यशः सुखं धर्मज्जायते त्रकलावपि ६४ महासेन उवाच० ॥ कलिप्र
वेशः काश्यां न श्रूयते शास्त्रतः सदा काशीराजस्य च मम कलिदोषात् पराभूतः ६५ कथं जातः काशिका
यां स्थितस्यापि विशेषतः यत्र विघ्नानसंख्येव तत्र विघ्नाः समागताः ६६ वामदेव उवाच० पापात्मन् दुःखस
मये कलेर्वेशेन विद्यते कलिप्र समनोद्धृष्टदेवब्राह्मणानिन्दक ६७ कलेः स्वरूपं शृणु मे यथा काला
त्मकस्य च न कलिर्दण्डमादाय हन्ति कंचन शानवम् ६८ अधर्मे मयत्येव मानसं मानुषस्य हि यशस्य का

राम०

२४

दरेण कलौ विनष्टव्रतधैर्यवीर्यागच्छंतु काशीं परमार्तिनाशिनीम् ॥ अत्रैवोदाहरंती ममिति हासं पुरा
 तनं महासेनस्य राज्ञश्च वामदेवस्य चिह्नुरेः ॥ ५६ ॥ संवादः सुमहानासीत् काश्यामेव कलौ युगे आसीच्चंद्रान्व
 यो राजा महासेन इति स्मृतः ॥ ५७ ॥ काश्यां दुःश्रितः पापः पापिसंसर्गदूषितः परदारपरद्रव्यपरः परमको
 पनः ॥ ५८ ॥ कदाचित्कस्यचित्पुंसो न संतुष्टः कुसंगतः कामी कलहकृतकूरः कलहप्रियवत्त्वमः ॥ ५९ ॥ मजा
 दंडपरस्त्रेणश्चादुचौरजनप्रियः अक्षौहिणीपतिः सोयगतो जेतुं न पातं रम् ॥ ६० ॥ तेन राज्ञा भवद्युद्धं जित
 आसु सुमेधसा प्रतिष्ठानपतिः सोयसुमेधाः शिवभक्तियुक् ॥ ६१ ॥ अविमुक्तप्रियश्चैव ह्यविमुक्तजनप्रियः
 सुमेधाः स्वल्पबलवान् महासेनो महाबलः ॥ ६२ ॥ तथा पिताडितास्तेन धार्मिकेण सुमेधसा सह सेनपत्न्या
 पिबलं हृत्स्थं न संजहौ ॥ ६३ ॥ काश्यां प्रभीतो दुःखार्तो लज्जितः पुनरागतः वामदेवं मुनिवरं प्रपद्य भयकारणम्
 ॥ ६४ ॥ महासेन उवाच ॥ वामदेव स्थूलबलः कथमल्पैरहं जितः परैश्च स्वबलैः सुद्रेः शूरो हं सर्वदिग्जयी ॥ ६५ ॥

का.म.

२५

19

चारणातत्रतत्रपरिष्टच्छाथमाम् यानियानिवचनान्यहं ब्रुवेतानितानिनिगमेषु दृश्यतांम् ८० इत्युक्त्वा ।
समहातेजाः सेनां कृत्वा विनिर्गतः सुमेधसंविजेतुं प्राक्सभस्य वलवाहनः ८१ अभिमानमहाज्वालादग्ध
देहद्रुमो धमः न देवगुरुवाक्यार्थे धष्टो धैर्यविनाशनः ८२ प्रतस्ये धार्मिकैर्युक्तो धार्मिकैश्च विगर्हितः अ
थाश्रुत्य सुमेधाः प्राकुरिषोरुद्योगमायतम् ८३ स्वसैन्येन वृतः प्रायान् महासेनवधोद्यतः ब्राह्मणान्युज्य वि
धिवत्काशीनाथं समर्च्य च ८४ क्षेत्ररक्षाकरान्सर्वान्संपूज्य अद्वयान्वितः प्रस्थितः शिवनामांकसन्नाहा
दिर्भयोद्भूतः ८५ शिवनामांकितसुरवाः सैन्यलोकाः सुमेधसः सैन्योपकारांतस्य यत्किंचित्सुमहा
त्मनः ८६ शिवनामांकितं भाति न कलिस्तत्र विद्यते कलिः प्रतिष्ठानपतिर्बहुकालं समीहते ८७ प्रवे
ष्टुं न समर्थस्त्वं शिवस्त्वं महीसुराः विभूतिभूषिततनुः शिवसन्नामनामकः ८८ शिवाक्षमालितः सौम्यः
शिवकीर्तनतत्परः न विस्मरति मेधावी शिवं शिववधूं पराम् ८९ आरभ्य बहुलं कालं कलिना धीरभी

सम.

२५

श्रुतां महाभागाः सत्यधर्मपरायणाः ६६ दानैर्ब्रतैश्च नियमैः स्वाध्यायैश्चैव संयुताः तेषां कलिर्न प्रभवेद्विद्यमा
 नपिसर्गतः ७० पापं कृतं तु प्रभवेत्कलिर्मास्तुकदाचन ७१ पुण्यं कृतं चाक्षयमत्र यद्दत्तं यात्र पापं न विनाश
 मेति येशंकरश्चाप्रतिपालकाः सदान्तेषु पापं न भयं पराभवः ७२ शिवापराधेन कलिं समः किं भवत्यवश्यं
 खलु पापं रूढः शिवापराधाद्बहिष्णादपि न श्यंति तिव्यो ननु भृत्यभृत्यः ७३ सर्वप्रकारैर्न हि काशिकायां
 पापं प्रयुक्तं न सुखाय भूषात् ७४ कलिर्भवतु भावान्न पापं दुःखाय केवलं पापाद्वीतः प्रवर्तस्व युद्धाया
 जिमुखे सुखम् ७५ महादेव उवाच ० कदाचिद्ब्राह्मणा ब्रूयुः काश्या पापं न विद्यते उत्पत्तिपातकानां च का
 दाचित्प्रवदंति हि ७६ अनन्वितं वदं त्येतद्बुध्यते न मया स्फुटम् ७७ पुनर्गमिष्ये हि सुमेध संतपं जेतुं हि
 जानां वचनैर्न कृत्यं न मे स्वतंत्रस्य परे गुरुः क्वचित् राजा गुरुर्भाति यशस्विनां परः ७८ स्कन्द उवाच ० स्वय
 मेव महासेनः पार्श्वस्थानाह सर्वदृक् धर्मप्रकल्पितं तात निरंकुशशिरोमणिः ७९ यत्र यत्र भवतां वि

का.म.

२६

२०

तदा तवोक्तं सत्यं स्यात् सर्वधर्मपरप्रियः १०१ कलिरुवाच० एष गच्छाम्यहं तावत्पत्नीस्तस्वक्षणेन तत् ॥
करिष्यामि यथा राजो बुद्धिर्मम पराभवेत् १०२ मयि प्रवृत्ते लोकेशे क्व धर्मः क्व हरिः शिवो धर्मादीनां कथा
का तु वर्णोऽभिमनिबंधनात् १०३ अहं स्वतंत्रः सुखदः पापिनां तु सुखावहः इत्युक्त्वा ह्यपरं सोऽथ प्रतिष्ठा
नपतिंगतः १०४ छिद्रान्वेषणकृन्तित्यं नाना रूपधरः कलिः न प्राप शिवभक्तस्य धार्मिकस्य निरंतरम्
१०५ छिद्रं कलिर्महासेन माश्रितोऽपि कदाचन संवत्सरत्रयं साग्रं स्थित्वा राजो गृहे कलिः १०६ जगाम
सहराजोऽग्रे वंधनाय कृतोद्यमः नंतरं समना ग्लेभे शांकरस्य सुमेधसः १०७ काशीं त्यक्त्वा काशीराजः
प्राप्तः शीघ्रं सुमेधसं ब्रह्मब्राह्मणधर्माणां दोषान् गृह्णन् गुणान् स्तुजन् १०८ युद्धाय सज्जः पापात्मा मया
जितमितीरयन् अहं काशीपती राजा सर्वो सुरनमस्कृतः १०९ अहं सुमेधसं तुच्छं जित्वा न्याम्य जये व
रान् अभिमानमहादंडस्तब्धो वाक्शौर्यसंयुतः ११० युद्धं चकार किंचित्समतिष्ठान नृपे ण ह ध्रियतां

स.म.

२६

रुणा प्रवेष्टुं तु समारब्धश्चिवेन परिरक्षितः ८० शिष्य उवाच० किमर्थं कलिना राजा क्लिश्यते साधुसंम
 तः किं वाकं लेखयन्तं राजा शिवपरेण तु ८१ गुरु उवाच० कलिना ह्यपरेणापि विवादः समजायत ॥
 विष्णु प्रजाप्रतिक्षेत्रे ह्यपरं कलिरब्रवीत् ८२ अहं चतुर्युगेष्वनसमर्थः सूर्यो ह्यसकृत् नियंतुं न च श
 क्यो ह्यमाज्ञाययितुमप्युत ८३ मयि जीवन्तिलोकेशे वर्णाश्रमनिबन्धनाः केन बोधीति मागत्य पलायंते
 दिशो दश ८४ मच्छं दानुगतो लोकः सुखमास्ते विचारकः निरंकुशेति गहनः सर्ववस्तुषु संश्रितः ८५
 वर्णाश्रमेषु लोलेषु पुरुषार्थनिरोधकः ८६ ह्यपरा उवाच० अहो वत महद्दुष्टं तव दुष्टस्य दुर्मते न
 लज्जसे वदन् नित्यं स्वयमेतज्जुगुप्सितम् ८७ एवं यः कथयेत्यापो वर्णाश्रमपरिपुर्त्य हम् न शोभते स
 त्सभासु धिक्कृतः प्राकृतैरपि ८८ अजितेन्द्रियश्चरस्त्वमधार्मिकमहाग्रहः धीरान्धर्मपरास्मष्टुमपि न
 त्वं क्षमोऽसि ८९ प्रतिष्ठानपती राजा सुमेधाः शंकरप्रियः तंचैत्रविस्पत्न्यद्वर्मे प्रवर्तय सिधार्मिकं ९०

आ.म.

२८

२८

णस्तु सुमेधसं ऊचुः कथं न गृह्येत काशीराज्यं जितं त्वया १४२ सुमेधा उवाच० तदेव राज्यं मम नैव मंत्रिणः
कृतः पुनः शंकरो ह मेतत् राजा धिराजः सहि शूलपाणिर्वयं तदाज्ञापरिपालकाय १४३ ब्रह्मांडकोटिप्र
भवोपियेभ्युस्ते शंकराज्ञां न विचालयंति वयं पुनः केह्यतहीनजीवाः श्रीशंकराज्ञां प्रविचालयामः १४४ ॥
न युक्तं स्वाम्यमन्यत्र किं पुनः काशिमंडले अत्र स्वामी जगन्नाथो विष्णुनाथः सुमुक्तिदः १४५ देहस्यापि न मे
स्वाम्यं किं पुनर्धनं राज्ययोः १४६ गुरु उवाच० इत्युक्त्वा मंत्रिमुख्येभ्यः सुमेधाः स्वगृहं ययौ महासेनो।
दिनैः प्राप्य काशीं दृष्ट्वा विमूर्च्छितः १४७ पुनरुत्थाय विलुठन् हाकाशीं त्राहि मामघं तवापराधि नंदुष्टं देव
ब्राह्मणदूषणम् १४८ गुर्वीक्षाभंगकं पापं महाविषयलोलुपं पुत्राय राज्यं विनिवेद्य कृतिवासे शसन्नि
धौ १४९ स्थितो वैराग्यबहुलः सिद्धिं प्राप्य सुदुर्लभां कलिद्वारयोर्वादः स्पष्टो भूत्वा व्यवहारतः १५० ॥
धीरो जितेन्द्रियो यस्तु तं कलिर्न प्रबाधते अजितेन्द्रियलोकस्य कलिः स्वामी भवेदिह १५१ कलौ विवेकि

राम.
२८

ण्यहं राजा स्यामिति वसन्निधौ प्रत्यहं याचमानस्तु निःपापः पुण्यसंयुतः १३२ न विस्मरति काशीं सराजा
 विरहकातरः प्राप वाराणसी देशं विह्वलः संस्मरन् शिवौ १३३ शिष्य उवाच० यदा सुमेधसाराजा पराभूतो
 विनिर्गतः तदा सुमेधः कृत्यमुच्यते साधुसंमतम् १३४ महात्मानां बहूनां सत्संगं ब्रवीषिणाम्
 मनस्त्यजति दौर्गत्यं बहुजन्मार्जितं क्षणात् १३५ तैरेव साधनैः पापा द्वे हि णः शास्त्रवेदयोः यांस्तसद्
 ति मायन्ना गुरुद्रोहरताः खलाः १३६ गुरु उवाच० सुमेधास्तं पराभूय तस्य सुत्रं महामतिं स्यापयामास
 तद्राज्ये शिवभक्त्या समन्वितः १३७ उवाच च महात्मानं महात्मा समहामतिं पाहिलोकान् भज शिवं
 तिष्ठ काश्यां द्वषं चर १३८ इत्युपादिश्य सुमहान् सुमेधास्तं सुमेधसं शिवं शिवां समा राध्य मन्त्रिणश्चोप
 दिश्य सः १३९ ययौ प्रतिष्ठानपुरं कलिं जित्वा पि धीरधीः १४० शिष्य उवाच० उपदेशो मन्त्रिणां कः कृतो
 राज्ञां सुमेधसा तं श्रोतुं महमिच्छामि विविच्य ब्रूहि संमतम् १४१ गुरु उवाच० महासेनं जितं दृष्ट्वा मन्त्रि

काम.

२८

22

खात्कलिः १६१ चचारयिवीमेतांद्रुहिणाज्ञाकरः सदा १६२ ॥ इति श्रीब्रह्मवैवर्तेकाशीमाहात्म्ये
पंचमोऽध्यायः ५ ॥ मुनय ऊचुः ॥ सूतस्तमहाबुद्धेश्चुजं त्वजः सनातनं ब्रह्मज्ञानं जीवयाशच्छेदनं सु
क्तिदायकम् १ परं त्वेकं तुष्टच्छामो ब्रूहि तत्त्वं शुभानन विना सांख्येन योगेन विनाऽष्टांगैर्महामरैवैः २
विना तपोभिरस्युग्रैर्विना तीर्थपरिभ्रमैः विना व्रताद्यैः शारीरैर्विना दानैर्विना जपैः ३ सिद्धे निर्वोणभो
गादिः सिद्धो धर्मो महामते येन साधनसारेण तत्पुनर्वक्तुमर्हसि ४ सत्यादिषु युगैश्चैव समो धर्मः सना
तनः यः सदा प्राणिमात्राणां सिद्धो त्सिद्धिषु यः परः ५ तं धर्मं श्रोतुमिच्छामः कैलोरवलुविशेषतः साक्षा
त्कारः कृते दुःखं ब्रह्मणः किंपुनः कलौ ६ कलावपि जनाजीर्णं ज्ञानं तत्फलमेव च प्राप्नुयुर्मोक्षममलमित्या
श्चर्यं वदस्वनः ७ सूत उवाच ० शृण्वंतु मुनयः सर्वे ब्रह्मज्ञानस्य कारणं कपिलेनेरितं सर्वं श्रुतिसारं
नृणामिह ८ कपिलः श्रीहरेः साक्षात्स्वरूपज्ञः सनातनः हरिरेव महासिद्धः सिद्धैः पृष्टः कदाचन ९

राम.

२८

नः शांताविरक्ता धर्मबुद्धयः न संतितस्माद्विकलिः पुरुषार्थविघातकः १५२ अतो जनैर्विरक्तैश्च भवितव्यं
कलौ बलात् यथा मंगलमप्येतत्काश्यां शंकरतुष्टये १५३ दीपक उवाच ० जय देव महाज्ञानदायक शु-
निविग्रह जय माया महापाशच्छेदक ध्वांतनाशन १५४ स्वामिप्रसादाद्देवेश पार्वतीवल्लभः शिवः दृष्टो
जनार्दनः श्रीशैवब्रह्माद्या देवसत्तमाः १५५ अहो भगवता काशीदर्शिता सर्वमुक्तिदा स्वरूपं च महाका-
श्याः श्रावितं पुरुषार्थदम् १५६ कृतार्थोऽस्मि कृतार्थोऽस्मि कृतार्थोऽस्मि जगद्गुरो नमामि देवदेवेशं त्वां स-
र्वशं ज हितम् १५७ ब्रह्मोवाच ० इत्युक्त्वा दीपकः सेवांगुरोः कुर्वन्नवस्थितः काश्यां शृण्वन् शुभाः
काश्याः कथाः पावनपावनाः १५८ इति पृष्ट्व यायतकलेः प्रोक्तं तवाग्रतः निर्भयस्त्वं भवं गच्छ स्वका-
र्यं कुरु सादरम् १५९ सूत उवाच ० इति संश्रावितः शिष्यो ब्रह्मणा काशिसत्कथाः पितामहं नमस्कृत्य
भारतं प्रविवेश ह १६० स्वस्वरूपं काशिरूपं विष्णुशंकरयोरेपि धर्मो धर्मस्वरूपं च ज्ञात्वा ब्रह्म मु-

23

का.म. शतशो यत्र देहेति संति नित्यं प्रभवश्च सिद्धाः २१ कृतत्रवैराग्यविवेकधर्ममोक्षेषु चितो सहजेषु कृत्रि
 मा २२ मोक्षस्य बीजं परमस्ति चैकं प्रियः परेशो भगवान् कथं चित् हरिः प्रियः स्याद्यदि वा हरेरहितया
 यथा विषयमोक्षरूपाः २३ अकृत्रिमाप्रीतिरुदेति सर्वदा कामेषु कामारिषु रिवर्जिता शास्त्रे गुरु
 पासनतो न लुब्धैस्तदुक्तधर्माचरणे न राणाम् २४ हरे हरे वा परमात्मनि गुणैरतिः स्याद्वि तदा कदा
 चित् श्रुतेषु शास्त्रेषु पि नो कदाचिद्विनिश्चिता बुद्धिरधर्मवर्तिनाम् २५ कलौ भवेद्धर्मविवर्जितेन
 णां कुतः पुनः श्रवणं नास्ति येषां २६ सिद्धाः शृणुत भद्रं वः साक्षात्सारं वदाम्यहम् नारादाय पुरा प्रोक्तं नर
 नाशयेन हि २७ न हितत्पापजीवानां हृदये परित्यजति तस्मान्महत्सु वक्तव्यं गुरुदेवेषु नित्यशः २८
 कदाचिन्नारदः प्राप्नोत नारायणाश्रमं नारायणं महात्मानं पप्रच्छ जगतो हितम् २९ नारद उवाच
 भगवन् श्रोतुमिच्छामि नृणामा सुसुभप्रदं वद किंचिद्विचित्रार्थं येन सुद्विपरमभवेत् ३० रागद्वेषः पीड्य

सम०

३०

त्वयारवलुमहादेवमहायोगेश्वरेश्वर साधनानिबहून्यत्र प्रोक्तानि मनसः शुचौ १० असक्तता निस
 र्वाणि साधनानि कृतानि भो तथापि मनसः शुद्धिर्जायते न कदाचन ११ जीवानां मोक्षवार्तापि कथं
 स्याद्विषयात्मनां अहोपायच्यमानानां नरके गर्भसंकटे १२ यातना विविधाः श्रुत्वा हृष्टा च सभया
 वयं विहाय सर्वमस्माभिर्मनसस्तु कृतं श्रमः १३ तथापि न मनः शुद्धं विषयसंस्कारवासितं मनः शुद्धिं
 विना ज्ञानं जायते न कथंचन १४ ज्ञानं विना न सिद्ध्येत जनः कल्पशतैरपि तस्मान्मोक्षकथादूरे स्थि
 तेति प्रतिभाति नः १५ एक एव शरण्यस्त्वं शरणागतवत्सलः १६ श्रीकपिल उवाच ० साधुष्टं महा
 सिद्धाः सिद्धिः सत्यं सुदूरतः तथापि यत्नो न त्याज्यो न रैर्माक्षेच्छुभिः सदा १७ विषयाकाररूपेयं महा
 विष्णोः सुदुर्जया तच्छूनैर्विषयान् सर्वा नोक्षेते श्वरनाश्रितः १८ विषयैः देष्टवितानां न मृतिर्न हि जीवनम्
 शोकसंतापजनकानुपेक्षेत शनैः शनैः १९ सहसा विषयास्त्यक्ष्य न्याति जीवः सुदैव्यताम् २० कामादयः

का.म०

३३

२४

जगामकिलकाशिकाम् ७६ ॥ इति श्रीकाशीमाहात्म्ये षष्ठोऽध्यायः समाप्तः ६ ॥
समाप्तश्चायं ग्रन्थः ॥ सम्पूर्णम् ॥ शुभम्भूयात् ॥ श्रीरक्त ॥ शुभम्भूयात् ॥
॥ श्रीकाशीविश्वनाथपुरीमे दिवाकरछापाखानेमे यहपोथीछपा श्रीवचरनके।
इहा साकीन मुहल्लैभदैनी कालीमहलकेपास ली० विशेषरुपाध्या० का. बद्
ल जीसकोलेनाहोयउसकोकुंजगलीकेपश्चिमफाटकपर श्रीवचरनसावकेदुका
नपरमीलैगी ॥ सं० १८३६ ॥ आषाढबदी ८ शुक्रवार ॥ स. १८७८ ता. १३ जुलाई

राम०

३३

२५ तेविगतभारजीवनःशान्तिमाप्स्यपरशान्तिभाजनम् ६६ एकेनजन्मनाकाश्यानिर्वाणंसमवाप्स्यते ॥ अतःप
 रंकःसुगमउपायःसाधनैर्विना ६७ दृष्टायैर्दूरतःकाशीतैपुण्याःपापशत्रवः स्पृष्टायैस्तेपिचततःश्रे
 ष्ठामोक्षैकभाजनम् ६८ एकरात्रस्थितायेतुपुण्यसंभारसंततिः तेषांप्रवर्द्धतेनित्यंमाससंवत्सरक्रमैः
 ६९ उत्तरोत्तरमायातिवृद्धिर्धर्मैर्यथाकृतैः मनोयत्रनिधित्तंहिरतिस्तत्रकरेतिहि ७० मनसासुविचार्या
 सुसारंसारगसम्मतः महासारतरंगंकाशीनत्यजेत्सारकासुकः ७१ अतोमनःक्राशिकायांलग्नंमोक्षंप्र
 दर्शयेत् अन्यत्रलग्नंसुदृढंदुःखमूलंप्रदर्शयेत् ७२ शास्त्रयुक्तिरियंप्रोक्तामुमुक्षूणांसुखप्रदा न
 शास्त्रपरदृष्टीनांज्ञानंभवतिशास्त्रतम् ७३ गुरुशास्त्रपरोमार्गःसाध्यःसाधकपुंगवैः ॥ अशास्त्रपरबु
 द्धीनांनविचारःकथंचन ७४ इतिसम्यक्समाख्यातंमयाशुशुभदंमुने अत्रनिश्चयवान्भूयान्तिश्चयः
 फलदायकः ७५ कपिलउवाच ॥ इतिनागयणसुखात्श्रुत्वाकमलज्जोद्भवः रणपन्महतींगायन्